

عنوان مقاله:

عدالت جنسیتی در حق به شهر

محل انتشار:

نخستین کنگره ملی زنان موفق ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مریم برومند - دانشجوی دکترای شهرسازی، استاد مدعو در دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرقدس

خلاصه مقاله:

عدالت اجتماعی اگرچه از دیرباز مورد توجه اندیشمندان قرار داشته، اما با توسعه شهرنشینی و چالش های روزافزون در مدیریت کلان شهرها به یکی از اصلی ترین موضوعات پیش روی مدیران و برنامه ریزان شهری تبدیل شده است. در این میان عدالت جنسیتی به عنوان بعدی از عدالت اجتماعی به واسطه تمرکز بر زنان به عنوان بخشی از اجتماع که به دلایل آگاهانه یا ناآگاهانه در مدیریت و برنامه ریزی شهری مغفول مانده اند، از اهمیتی فزاینده برخوردار است. این پژوهش راهبردی- شهری به کمک روش توصیفی- تحلیلی ضمن مروری بر ادبیات موضوع، عدالت جنسیتی در حق به شهر را مورد بررسی قرار داده است. نتایج بر پایه دیدگاه های اندیشمندان معاصر چون لوفور، هاروی و فاینستاین بیانگر آن است که عدالت جنسیتی به عنوان یکی از ابعاد عدالت اجتماعی که خود موبد لزوم به کارگیری عقلانیت اجتماعی در راستای تحقق خیر جمعی است، وابسته به اصلاح نهادها و مناسبات قدرت به نفع زنان در سطوح گوناگون زندگی اجتماعی از خردترین (حضور در شهر) تا کلان ترین آن (مدیریت شهری) و توانمندسازی آنان می باشد. این مهم ضمن بازتاکید بر کثرت گرایی مورد نظر جامعه مدنی و نظریه لوفور، حق به شهر را در سطوح چهارگانه مشارکت، تخصیص فضای شهری، مرکزیت و حق شهروندی مورد توجه قرار می دهد.

کلمات کلیدی:

عدالت اجتماعی، عدالت جنسیتی، حق به شهر، جامعه مدنی، زنان، مدیریت شهری، برنامه ریزی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/632936>

